

POŻOGNIK (2) *sb m*

N sg pożognik (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Podpalacz (2) :

W połączeniach szeregowych (2): Szláchćicá poymác nie ma Stároftá: wízákze złodziéy, pozognik, męzobóycá, y który pułtołzy wśi, zbóycá wízędy zátrzyman bywa *SarnStat* 498, 894 *marg*.

Synonim: palicz.

Cf [POŻEŻCA]

LW